

ATPŪTA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1.Moz.2:2,3; 5.Moz.5:12-15; Jes.58:12-14; Ecēch.20:12; Ebr.3:9-11.

ATMIŅAS PANTS:

„Un Viņš uz tiem sacīja: ‘Sabats ir celts cilvēka dēļ un ne cilvēks sabata dēļ. Tā nu Cilvēka Dēls ir kungs arī pār sabatu.’” (Marka 2:27,28)

Kristiešiem divdesmit pirmajā gadsimtā visaktuālākais šķiet sabats. Sabats ir medikaments, kas tik ļoti nepieciešams miljardiem cilvēku, kuri dzīvo nepārtrauktā stresā, cīnās ar sirds problēmām un jūtas izdeguši. Sabats piedāvā izeju no nekad nebeidzamajiem mūsdienu dzīves spiedieniem. Tas sniedz iespēju no jauna uzlādēt savas tukšās baterijas un vēlreiz pievērsties patiesajām dzīves prioritātēm. Sabats nozīmē to, ka pienācis laiks aizvērt māju un prāta durvis, lai neielaiestu pasaules nekārtības un trokšņus un lai varētu nonākt Dieva klātbūtnē, jo Viņš mūs radīja un tādēļ vislabāk zina, kas katram nepieciešams.

„Ja ir kāda pavēle, kas nepieciešama steidzīgajiem un nevalīgajiem mūsdienu ļaudīm, tas ir sabats. Mēs esam tik aizņemti, cenšoties savā dzīvē radīt jēgu un kalpot sev, ka aizmirstam – jēgu dzīvei spēj piešķirt tikai Dievs. Atpūšoties Viņa dienā, mēs izrādām paļāvību uz Viņu.” (Džons Dibdāls „Bībele tuvplānā: 2.Mozus grāmata”, 186.lpp.)

NEDEĻA ĪSUMĀ:

Kādēļ sabats ir tik svarīgs? Kādēļ Dievs radīja sabatu? Ko nozīmē šis svētais laiks? Kas vai kurš padara sabatu svētu? Kā sabata ievērošanu varam pārvērst par patīkamu un nozīmīgu pieredzi?

* Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 23.maijā.

DIEVA DĀVANA AIZŅEMTIEM CILVĒKIEM

Pirmajā zemes vēstures nedēļā rodams divu būtisku cilvēces institūciju sākums. Šīs institūcijas ir laulība un sabats. Tās ir būtiskas sastāvdaļas dievišķajā programmā cilvēces laimei. Nav brīnums, ka gadsimtu gaitā abas iepriekšminētās institūcijas pārcietušas tik niknus sātana uzbrukumus. Dievs zināja, kas cilvēcei būs nepieciešams, tādēļ radīja nevainojamu laika ciklu, kas ietvēra sešas parastas dienas un vienu īpašu dienu – sabatu. Kopš tā laika visi, kas šo dievišķi iedibināto ritmu ievērojuši, ir izjutuši arī tā svētības.

Kādēļ Dievs pēc radīšanas septītajā dienā atpūtās? 1.Moz.2:2,3. _____

Kā pravietis Ecēhiēls dēvē sabatu? Ko tas, jūsu prāt, nozīmē? Ecēh.20:12. _____

„Pēc tam, kad Dievs septītajā dienā bija dusējies, Viņš to iesvētīja; tas nozīmē – Viņš to nošķīra kā atpūtas dienu cilvēkiem. Sekojot Radītāja piemēram, cilvēkam vajadzēja šajā svētajā dienā dusēt, lai, aplūkojot debesis un zemi, tas domātu par Dieva lielo radīšanas darbu un lai, vērojot Dieva lielās gudrības un laipnības pierādījumus, viņa sirds pildītos ar mīlestību un godbijību pret savu Radītāju.

Dievs redzēja, ka sabats cilvēkiem bija nepieciešams pat Paradīzē. Vienā no septiņām dienām tiem vajadzēja nolikt pie malas savas personīgās intereses un nodomus, lai pilnīgāk aplūkotu Dieva darbus un pārdomātu Viņa varenību un laipnību. Sabats bija vajadzīgs, lai dzīvāk atcerētos Dievu un pamostos pateicības jūtas, jo viss, kas viņiem piederēja un kas tos iepriecināja, nāca no labdarīgās Radītāja rokas.” (Elena Vaita, „Sentēvi un pravieši”, 32.lpp.)

Kāda ir jūsu pieredze attiecībā uz sabatu? Vai jūs to izbaudāt? Vai pārdomas par Dieva radības brīnumiem veicina dziļāku cieņu un izpratni par Dievu? Ja atbilde ir nē, kādas izmaiņas jūs varētu veikt, lai gūtu papildītāku sabata pieredzi? _____

SVĒTS LAIKS

Vārds „svēts” Bibelē lasāms dažādos kontekstos. Vienuviet cilvēki nodēvēti par svētiem; citviet šis vārds attiecināts uz objektiem vai laika periodiem. Galvenā šī vārda nozīme ir „nošķirt īpaši lietošanai”. Priesteri bija „svēti”, jo tika īpaši izvēlēti kalpošanai svētnīcā. Viņi darbojas ar „svētiem” traukiem un instrumentiem, kas tika izvēlēti īpašiem rituāliem. Līdzīgi Dievs īpašam nolūkam izvēlējies arī „svētas” dienas. Tiklīdz tās izvēlētas kā svētas, tās nedrīkst lietot parastiem nolūkiem, jo tās izraudzītas augstākiem mērķiem. „Svētajās” dienās aktivitātēm jāsakān ar nolūkiem, kādus Dievs šīm dienām piešķir.

Jāatceras, ka sabats ir svēts. Vai sabatu svētu padarām mēs vai Dievs? Kāda ir atšķirība? 1.Moz.2:3; Jes.58:13. _____

„Sabats ir spēcīga liecība par Dieva suverenitāti. Tikai Viņš var radīt un tikai Viņam ir tiesības padarīt kaut ko svētu. Tieši tādēļ adventisti ieņēmuši tik stingru nostāju, lai nepieļautu sabata pārceļšanu un svētdienas nozīmēšanu par kristīgo atpūtas un dievkalpošanas dienu. Bez dievišķa mandāta šāda pārmaiņa nozīmē klaju Dieva apvainošanu.” (Ričards Raiss, „Dieva valdīšana”, 403.lpp.)

Kā iknedēļas svētā septītā diena sabats ietekmē tos, kas ievēro baušļus un svin sabatu saskaņā ar Dieva nozīmēto dienu svētajam laikam? 2.Moz.31:12,13. _____

Sabata ievērošana apvieno gan iekšējus, gan ārējus aspektus. Ja mums Sabata ievērošana attiecas tikai uz ārēju uzvedību – dažādu noteikumu ievērošanu –, neesam izpratuši tā patieso nozīmi. Tomēr to, ka ievērojam sabatu, redz arī citi. Tas citiem liecina, ka esam atšķirīgi un citādāki. Tā ir zīme, ka esam uzticīgi Radītājam un Glābējam.

Dievs vēlas, lai Viņa ļaudis būtu „svēti”; tas nozīmē, ka Viņš vēlas cilvēkus, kas apzināti nošķirušies no šīs pasaules lietām. Kā tieši sabata ievērošana varētu palīdzēt „nošķirties” no pasaules? Kad nedēļas gaitā sastopaties ar kārdinājumiem, kā sabata realitāte varētu kalpot par atgādinājumu, ka mums ir jābūt svētiem – cilvēkiem, kas nošķirušies no pasaules apgānītajām lietām? _____

SABATA PRIEKŠ

Runājot par sabata bausli, parasti tiek pieminēta 2.Mozus 20. nodaļā atrodamā versija. Šajā tekstā sabata bauslis saistīts ar pasaules radīšanu. Katru sabatu tiek atgādināts, ka Dievs ir mūsu Radītājs un ka esam Viņa radījumi, un mums ir tiesības izbaudīt visas šī stāvokļa priekšrocības. Tomēr 5.Mozus grāmatā atrodamajā desmit baušļu versijā ir kāds papildu aspekts. Iknedēļas sabats ir arī kā piemiņa Izraēla tautas atpestīšanai no Ēģiptes verdzības, tādējādi, plašāk raugoties, tiek pieminēta Dieva žēlastībā veikta atbrīvošana no jebkādas verdzības.

Uzmanīgi izlasiet 5.Mozus 5:12-15. Salīdziniet to ar 2.Mozus 20:8-11. Kā šīs rakstvietas viena otru papildina? Vai ir vēl kādas lietas, kas mums būtu jāatceras saistībā ar Sabata ievērošanu? Ja tā, kādas tās būtu? _____

Sabats ir ne tikai radīšanas, bet arī atpestīšanas zīme. Tas mums norāda uz glābšanu, kas ir Jēzū, kurš atjauno ne tikai tagad (2.Kor.5:17; Gal.6:15), bet piedāvā cerību uz mūžību jaunās debesīs un jaunā zemē (2.Pēt.3:13). Izrādās, ka ebreji sabatu uzskatījuši par „nākamības pasaules”, jauno debesu un jaunās zemes simbolu. Tā ir iespēja ik nedēļas izbaudīt kaut nelielu ieskatu, kas mums piederēs mūžībā, un tam vajadzētu kalpot kā īpašam atgādinājumam par to, kas mums caur Jēzu ir dots.

Raugoties no praktiskāka viedokļa, sabats palīdz atbrīvoties no laika un kalendāra verdzības. Daudzi ir arī mobilo telefonu un datoru vergi. Daudziem kļuvusi ārkārtīgi grūti darba laiku nodalīt no atpūtas. Šķiet, ka viens no mūsdienu dzīves nosacījumiem ir, lai mēs vienmēr būtu sasniedzami un gatavi „pieslēgties” darbam. Sabats ir ideāls pretlīdzeklis šai slimībai, kas apdraud jebkāda veida patiesu atpūtu – gan fizisku, gan garīgu.

„Īpaši ievērot sabatu nozīmē to, ka reizi septiņās dienās varam pārtraukt produktivitāti un sasniegumus. Šāda prakse pozitīvi izmaina mūsu attieksmi pret atlikušo nedēļu. To ievērojot, mēs atbrīvojamies no uztraukumiem par to, kā viss izdosies citās dienās. Turklāt, pārtraucot nebeidzamo skriešanu, mēs varam patiesi atpūsties un rast prieku arvien jaunos aspektos.” (Marva Dona „Pilnībā ievērot Sabatu”, 19.lpp.)

PARĀDĪT SABATA ATPŪTU VISAI PASAULEI

Izlasiet Jes.58:12-14. Kādi principi, kas ietverti šajās rakstvietās, varētu palīdzēt dziļāk pieredzēt svētības, kuras Dievs mums sagatavojis, ja sabatu pienācīgi ievērojam? _____

Tā ir patiesi satriecoša realitāte: daudzi adventisti nespēj pilnībā izbaudīt Dieva sabatu. Daži ar nepatiku atceras, kā sabats ievērots viņu vecāku mājās. Pat adventistu vadītās institūcijās sabata ievērošana ne tuvu nelīdzinās ideālam. Noteikumi un nosacījumi ir domāti, lai nodrošinātu, ka sabats patiesi tiek ievērots kā „svēta” diena. Daļa šo noteikumu balstīti uz bībeliskiem principiem, tomēr liela daļa šo noteikumu ir vairāk saistīti ar tradīcijām un kultūru, nevis ar to, ko Dievs vēlējis.

Sabats nekad nedrīkst kļūt par dienu, kas saistās ar aizliegumiem un nosacījumiem. Iedvesma pozitīvai sabata ievērošanai rodama Jēzus sniegtajā piemērā.

Rūpīgi izlasiet šos Bībeles tekstus un atklājiet, kā Jēzus, mūsu galvenais piemērs, ievēroja „svēto” sabata dienu. Marka 2:23-3:6; Lūkas 4:16, 6:1-11. _____

„Darbs Debesīs nekad neapstājas, un arī cilvēkiem nekad nevajadzētu mīlēties darīt labu. Sabats nav domāts bezdarbībai. Bauslis Kunga dusas dienā aizliedz laicīgu darbu, ar ko pelna uzturu, – tas tiešām jāpārtrauc. Nekāda tiekšanās pēc peļņas vai izpriecām šajā dienā nav atļauta. Kā Dievs, nobeidzis radīšanas darbu, sabatā dusēja un to svētīja, tā arī cilvēkam ir jāpārtrauc savas ikdienas gaitas un šīs svētās stundas jāveltī veselīgai atpūtai, pielūgsmei un svētiem mērķiem. Kristus dziedināšanas darbs bija pilnīgā saskaņā ar bauslību. Tas pagodināja sabatu.” (Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 157.,158..lpp.)

Mēģiniet iedomāties, kāds būtu „ideāls” sabats. Kā jūs to ievērotu? Kas šajā dienā būtu pieejams, bet nebūtu pieejams citās dienās? Dalieties savās pārdomās savā Bībeles izpētes grupā. _____

ATPŪTAS ZĪME

Sabata ievērotājus citi bieži apvairo mēģinājumā iekļūt debesīs ar paklausību. To dzirdam visu laiku. Kādai jābūt mūsu reakcijai?

Vēlreiz izlasiet 2.Mozus 20.nodaļā aprakstīto sabata bausli. Kādu rīcības plānu tas atklāj? Tajā sacīts, lai mēs visi – mūsu dēli, meitas, kalpi, mājlopi, pat svešinieki mūsu vidū – atpūšamies. Galvenais ir atpūta.

Vienkāršs jautājums: kā bauslis, kas veltīts atpūtai un konkrēti uzsver atpūtu, sniedzot mums īpašu iespēju atpūsties, ir pārvērsts par vispārēju „Jaunās derības” darbu reliģijas simbolu? Vienīgais bauslis, kas pēc būtības ir saistīts ar atpūtu, daudziem kļuvis par metaforu glābšanai caur darbiem. Kas šeit nav pareizi?

Patiesi, sabats ir nevis darbu, bet gan atpūtas simbols, kas Bībelē vienmēr norādījis uz atpūtu, kuru Dieva ļaudis iegūst, atrodoties tuvās attiecībās ar Viņu.

Izlasiet Ebr.4:9-11. Kas šajā rakstvietā sacīts par sabatu? _____

Kopš Ādama un Ievas nekritušās pasaules laikiem līdz pat Jaunās Derības atpūtai, ko Dieva sekotāji ieguvuši, pateicoties Kristus glābšanas darbam, sabats ir reāls laika periods, kurā izbaudām atpūtu, ko Kristus piedāvā visiem. Mat.11:28-30 Jēzus aicina atpūsties Viņā. Viņš sniegs atpūtu, un viena no šīs atpūtas izpausmēm ir Viņa Sabata diena. Jebkurš var apgalvot, ka atpūšas Kristū: jebkurš var apgalvot, ka ir glābts žēlastībā. Tomēr septītās dienas sabata ievērošana ir šīs atpūtas redzamā izpausme, dzīva līdzība tam, ko nozīmē būt ietvertam Viņa žēlastībā. Iknedēļas atpūta no pasaulīgiem pienākumiem kalpo kā simbols atpūtai Jēzus pilnīgajā darbā mūsu labā.

Pildot šo bausli nozīmē apgalvot: „Mēs esam tik pārliecināti par glābšanu Jēzū, esam tik droši par to, ko Kristus mūsu labā ir paveicis, ka varam īpašā veidā atpūsties no pārējiem darbiem, jo apzināmies, ko Kristus ar savu nāvi un augšāmcelšanos paveica cilvēces labā.”

Sabats ir patiesa, reāla un redzama atpūtas, kas mums ir Jēzū un visā, ko Viņš mūsu labā ir paveicis, izpausme un demonstrācija. Mums tas nav jāsaka; mēs to varam paust ar savu rīcību tā, kā to nespēj sabatu neievērojošie. _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Grāmatā „Sentēvi un pravieši” izlasiet Elenas Vaitas komentārus par to, kā tika iedoti desmit baušļi (303.-310.lpp.), grāmatā „Laikmetu ilgas” pievērsiet uzmanību stāstam, kā Jēzus kopā ar saviem mācekļiem ievēroja sabatu (281.-289.lpp.). Noderīgs papildmateriāls ir Valtera Spehta grāmata „Sabats Jaunajā Derībā”, 92.-113.lpp.

Īpašu uzmanību pievērsiet šim citātam: „Vadoties pēc Marka stāstītā (2:27), Jēzus ierosināja jautājumu par sabata mērķi. Sabats pats par sevi nebija gals. (..) Tas bija domāts kā svētība cilvēkiem, diena fiziskai atpūtai, tomēr vēltīta garīgiem vingrinājumiem. Farizeji pret šo dienu attiecās tā, it kā cilvēks bija radīts, lai kalpotu sabatam, nevis sabats radīts, lai apmierinātu cilvēku vajadzības. 180.gadā līdzīgi Jēzum izteicās arī R.Šims on ben Menesja: ‘Sabats tiek nodots jūsu varā, bet jūs netiekat pakļauti sabatam.’” (96.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bībeles pētīšanas grupās salīdziniet aprakstus, kāds būtu „ideāls” sabats. Ko jūs varētu darīt, lai pēc iespējas pietuvotos šim ideālam?
2. Nedēļas sākumā izskanēja doma, ka daļa noteikumu un nosacījumu attiecībā uz sabatu radušies vairāk no tradīcijām nekā Dieva Vārda. Bībeles pētījumu grupās pārrunājiet, kādi varētu būt šie cilvēku ieviestie noteikumi, kuriem nav bībeliska pamatojuma. Kā var pazīt atšķirību?
3. Vēlreiz pārdomājiet ceturtdienas lasījumā paustās domas. Kā varētu pasaulei veiksmīgāk parādīt, ka īpašā atpūta sabatā atklāj Kristus žēlastības reālo klātbūtni mūsu dzīvē? Kāda rīcība apkārtējos varētu maldināt?

KOPSAVILKUMS:

Sabats ir Dieva dāvana cilvēcei. Tas ir nevainojams pretlīdzeklis šodienas satraukumiem un stresam. Tas katru nedēļu ir īpašs laiks, kuru Dievs mums ir pasludinājis par „svētu”. Ar pareizu pieeju šī diena var kļūt par fiziskas un garīgas atpūtas, kā arī liela prieka dienu. Labāko sabata ievērošanas piemēru atstājis pats Jēzus, kurš sevi dēvēja par sabata Kungu.